Su Samurunun
Küçük Sürprizi
Ebru Mina TOMURCUK

Su Samurunun Küçük Sürprizi

Ebru Mina TOMURCUK

Su samuru Oliver, şırıl şırıl akan aydınlık bir derenin kıyısında yaşıyordu. Tüyleri sıcak kahverengi, karnı yumuşacık krem rengiydi ve hoplarken yeşil yaprak çantası sallanıyordu. Her sabah, düz bir kayanın üzerinde güneşlenen en iyi arkadaşı kaplumbağa Shelly'ye el sallardı. Shelly'nin yosun yeşili kabuğunda koyu kıvrımlar vardı ve bacağında küçük mavi bir kurdele dalgalanıyordu. Oliver, Shelly'yi kardeşi gibi severdi.

Bir gün Oliver hatırladı: Shelly'nin doğum günü bir hafta sonraydı! Oliver özel bir hediye istiyordu. 'Muhteşem bir şey,' dedi bıyıkları seğirerek. 'Shelly'nin uykulu gözlerini kocaman açacak bir şey!' Yaprak çantasını kaptı ve koştu. Sabah güneşi suyun üzerinde pırıldıyordu. Oliver'ın kalbi heyecanla hızlı hızlı çarpıyordu.

Oliver önce çayırda aradı. Eğrelti otlarının altına, uzun otların arkasına baktı. Parlak bir böcek buldu ama böcek sürünüp kaçtı. Tüylü bir tüy buldu ama rüzgâr onu uçurdu. 'Henüz muhteşem bir şey yok,' diye iç çekti Oliver. Çantası boş kaldı. Güneş yükseldikçe Oliver'ın kuyruğu birazcık sarktı. Aramaya devam etmesi gerekiyordu.

Sonra Oliver yaşlı meşe ağacına gitti. Altın bir meşe palamudu ya da parıldayan bir taş bulmayı umuyordu. Yükseklere tırmandı, deliklere baktı. Sadece kuru yapraklar ve uykulu bir sincap buldu. 'Özel bir şey gördün mü?' diye sordu Oliver. Sincap esneyip başını salladı. Oliver yavaşça aşağı indi. Patileri yorulmuştu, çantası hâlâ hafifti.

Oliver nehir kıyısına koştu. Belki pürüzsüz, gökkuşağı renkli bir deniz kabuğu kıyıya vurmuştur! Çakıl taşlarının ve sazların arasında aradı. Çatlamış bir midye kabuğu ve bir parça ip buldu. 'Pek doğru değil,' diye mırıldandı. Bir yusufçuk vınlayarak geçti ama durmadı. Oliver bir taşın üzerine oturup suyu izledi. Shelly'ye en güzel doğum gününü yaşatmak istiyordu.

İki gün geçti. Oliver orman zeminini ve böğürtlen çalılarını aradı. Kırmızı bir böğürtlen buldu ama çantasında ezildi. Küçük bir çam kozalağı buldu ama sıradandı. 'Muhteşem hediyeleri bulmak zor,' diye fısıldadı Oliver. Shelly'nin sevecen, uykulu gözlerini düşündü ve karnında bir düğüm hissetti. Ya hiçbir şey bulamazsa?

Oliver arkadaşlarına fikir danıştı. Tavşan bir buket çiçek önerdi. Kuş parlak bir düğme önerdi. Kurbağa pürüzsüz bir taş önerdi. Oliver her birini denedi ama hiçbiri doğru gelmedi. Çiçekler soldu, düğme kayboldu ve taş sadece bir taştı. 'Belki hediye vermekte iyi değilim,' diye iç çekti Oliver. Bıyıkları sarktı.

O akşam Oliver göletin kenarına oturdu. Güneşin batışını izledi ve üzüldü. Sonra bir şey hatırladı. Shelly hiçbir zaman gösterişli şeyler istememişti. Shelly sakin öğleden sonralarını, sıcak güneşi ve hikâyeleri severdi. 'Bir dakika,' dedi Oliver yavaşça. 'Belki en iyi hediye bir eşya değildir.' Parlak gözleri kocaman açıldı. Bir fikri vardı!

Oliver göletin kenarında huzurlu bir öğleden sonra planladı. Yumuşak yosunların büyüdüğü ve güneş ışığının biriktiği sıcacık bir köşe buldu. Büyük yeşil bir yaprağı battaniye gibi serdi. Tatlı böğürtlenler topladı ve fındıkla baldan küçük bir kek yaptı. En sevdiği hikâyeleri anlatmayı çalıştı. Kalbi hafif ve mutluydu. Bu hediye başka bir şekilde özel olacaktı.

Shelly'nin doğum günü sabahı Oliver sıcacık köşeye koştu. Keki yerleştirdi, yaprak battaniyeyi düzeltti. Güneş sıcaktı, gölet sakindi. 'Umarım Shelly bunu sever,' diye fısıldadı Oliver. Oturup bekledi, kuyruğu heyecanla seğiriyordu. Bir yusufçuk yakınlarda havada asılı kaldı, sanki o da görmek istiyordu.

Shelly yavaşça geldi, kaplumbağaların yaptığı gibi. Yosun yeşili kabuğu güneşte parlıyordu ve bacağındaki mavi kurdele dalgalanıyordu. 'Doğum günün kutlu olsun, Shelly!' diye seslendi Oliver. Shelly'nin uykulu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Ah, Oliver,' dedi yumuşacık bir sesle. 'Bu harika.' Sıcacık köşeye, küçük keke ve arkadaşının mutlu yüzüne baktı. Buruşuk boynuna sıcak bir gülümseme yayıldı.

Oliver ve Shelly küçük keki paylaştılar. Bütün öğleden sonra gülüştüler ve hikâyeler anlattılar. Oliver muhteşem hediyeler arayışını anlattı ve Shelly kıkırdadı. 'Aramana gerek yoktu,' dedi Shelly. 'Birlikte geçirdiğimiz bu sakin öğleden sonra isteyebileceğim en iyi hediye.' Oliver'ın kalbi dolup taştı. Düşünceliliğin ve iyiliğin satın alabileceğin her şeyden daha önemli olduğunu anladı.

Güneş batmaya başlarken Oliver ve Shelly yan yana oturdular. Gölet pembeye ve altın rengine döndü. 'En güzel doğum günü için teşekkürler,' dedi Shelly. 'En çok sevdiğim şeyi hatırladın.' Oliver gülümsedi. 'Neredeyse unutuyordum,' diye itiraf etti. 'Ama artık biliyorum: birlikte olmak en büyük hediye.' Yıldızların tek tek belirişini, sakin suyun üzerinde pırıldayışını izlediler.

O günden sonra Oliver pahalı hediyeler bulmayı hiç dert etmedi. Küçük iyiliklerin ve düşünceliliğin insanları en mutlu eden şeyler olduğunu öğrendi. Hâlâ yeşil yaprak çantasını taşıyordu ama artık içini paylaşmak için böğürtlenlerle dolduruyordu. Shelly mavi kurdeleyi hep takıyordu. Göletin kenarında birlikte geçirdikleri her huzurlu öğleden sonrayla dostlukları daha da güçlendi.

Oliver ve Shelly hâlâ göletin kenarında buluşuyorlar. Hikâyeler, kekler ve güneş ışığını paylaşıyorlar. Oliver'ın parlak gözleri sevinçle pırıldıyor ve Shelly'nin uykulu gülümsemesi hep sevecen. Arkadaşları Oliver'a hediyeleri sorduğunda, 'En iyi hediye birlikte geçirilen zamandır,' diyor. Shelly de başını sallıyor, yosun yeşili kabuğu güneşte sıcacık. Düşünceliliğin pahalılıktan daha önemli olduğunu biliyorlar.

Ve böylece, sakin göletin kenarında, iki arkadaş yumuşak bir ders öğrendi. Muhteşem bir hediye her zaman parlak ya da yeni değildir. Bazen sıcacık bir köşe, küçük bir kek ve dinleyen bir kulaktır. Oliver'ın yeşil yaprak çantası ve Shelly'nin mavi kurdeleleri onlara o mutlu günü hatırlatır. İyiliğin ve dostluğun en büyük hazineler olduğunu bilerek gülümserler.